

Чернявська В. Є.

студентка,

Державний торговельно-економічний університет

м. Київ, Україна

Мірко Н.В.

кандидат наук з державного управління,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування,

Державний торговельно-економічний університет

м. Київ, Україна

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-431-6-35>

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Досвід передових країн світу із найвищими темпами зростання економіки та сталого соціально-економічного розвитку ілюструє, що джерелами досягнення цих результатів є активна інноваційна діяльність в системі публічного управління, запровадження високих технологій, інноваційна діяльність в економічній сфері. Як бачимо, одним із чинників успішного розвитку передових країн світу є інновації у системі публічного управління. Тенденції і фактори, які справляють значний вплив на розвиток сучасного суспільства, зумовлюють необхідність швидкого і масштабного оновлення системи органів публічної влади, публічної служби та економіки через запровадження значного кола державно-управлінських нововведень. Такі нововведення мають стосуватися системи аналізу; стратегічного планування державної політики; прогнозування державної політики; середньострокового прогнозування та планування бюджету; внутрішнього контролю та аудиту відповідно до сучасних світових показників; функціонального обстеження центральних та місцевих органів виконавчої влади; прозорості, відкритості, публічності органів публічної влади; єдиних стандартів управління персоналом органів публічної влади [1, с. 140].

Інновації в системі публічного управління є синергетикою концепцій соціального і публічного управління, нововведень, державно-управлінських реформ. Використання інновацій відбувається в інноваційному процесі.

Інноваційний процес (у широкому розумінні) – це цілеспрямований спосіб перетворення інноваційних ресурсів у новітні продукти, технології, організаційно-управлінські рішення, що затребувані ринком, суспільством та є перспективними з позицій отримання комерційного, соціально-економічного або інших суспільно-корисних ефектів. Інноваційний процес має міжгалузевий характер, тобто охоплює практично всі сфери державного управління та суміжні управлінські галузі і процеси, що здійснюються в межах об'єкта управління [2, с. 222–223].

Важливо відмітити, що застосування таких технологій як штучний інтелект, блокчейн, інтернет речей та великі дані відкриває перед публічним сектором небувалі можливості для оптимізації процесів, підвищення якості наданих послуг та зміцнення довіри між громадянами та урядом. Однак, поряд з перевагами, інтеграція цих інновацій несе в собі виклики, зокрема пов'язані з кібербезпекою, захистом персональних даних, необхідністю законодавчих змін та адаптацією кадрового потенціалу. У цьому контексті, думки та дослідження провідних вчених у галузі цифровізації та публічного управління набувають особливої ваги. Вони допомагають не лише краще зрозуміти потенціал та обмеження нових технологій, але й формулювати стратегії для ефективного вирішення викликів, пов'язаних з їх впровадженням. Аналізуючи перспективи розвитку та можливі наслідки інноваційного трансформування публічного сектора, важливо враховувати різні точки зору, підходи та рекомендації вчених, що сприятиме формуванню глибокого та всебічного розуміння процесів, що відбуваються. Так, доречно звернути увагу на вчену О. Кудріну, яка висвітлює теоретичний аспект блокчейн-технологій, виділяючи їх як потенційну революцію у підходах до публічного управління. Дослідниця стверджує, що блокчейн пропонує унікальний механізм для досягнення вищого рівня прозорості в урядових операціях, що може суттєво вплинути на зменшення корупційних проявів та підвищення довіри в суспільстві. За її словами, блокчейн дозволяє здійснювати записи транзакцій таким чином, що кожен запис є не тільки перевіреним, але й незмінним та прозорим для всіх учасників мережі. Така властивість технології може стати ключем до боротьби з корупцією, оскільки вона ускладнює несанкціоновані зміни або видалення записів без відома всієї мережі, тим самим забезпечуючи вищий рівень прозорості та відповідальності в урядових транзакціях та документообігу [3, с. 183].

Отже, як висновок можна сказати, що інноваційна діяльність є одним із ключових чинників сталого економічного розвитку та успіху передових країн світу. Високі технології, такі як штучний інтелект, блокчейн, інтернет речей та великі дані, відкривають нові можливості для підвищення якості надання послуг, оптимізації процесів та зміцнення довіри між громадянами і державою. Проте їх впровадження супроводжується низкою викликів, таких як питання кібербезпеки, захисту персональних даних, необхідність адаптації законодавчої бази та вдосконалення кадрового потенціалу. Інноваційний процес є багатограним і включає всі сфери державного управління, забезпечуючи міжгалузевий підхід до розробки та реалізації нововведень. Оновлення системи органів публічної влади, впровадження нових механізмів аналізу, стратегічного планування та прогнозування політики стають критично важливими для досягнення сучасних управлінських стандартів. Особливу увагу заслуговують дослідження вчених у галузі цифровізації публічного сектору, які допомагають не тільки глибше зрозуміти потенціал технологій, але й сформулювати стратегії для подолання викликів їх впровадження. Наприклад, О. Кудріна досліджує потенціал блокчейн-технологій як інструменту підвищення прозорості урядових операцій. Вона наголошує, що блокчейн може забезпечити значно вищий рівень прозорості та відповідальності у веденні державного документообігу та транзакцій, що сприятиме зменшенню корупційних ризиків.

Література:

1. Масляк М.І. Інновації та інноваційна діяльність в системі публічного управління: елементи теорії, логіки та понятійного апарату. 2020. С. 140. URL: <https://pag-journal.ici.od.ua/archives/2020/19-2020/29.pdf>
2. Гарбуз М. Запровадження інноваційних управлінських технологій у функціональну діяльність публічної служби. 2023. С. 222–223. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38681/1/222.pdf>
3. Бобось О.Л. Теоретичні аспекти застосування інноваційних механізмів у публічному управлінні: виклики та перспективи. 2023. С. 183. URL: http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/3_2023/30.pdf